

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Caput LVI. a Idem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](#)

^{3.} d. *Timorem abjecit.*] Pisana civitas felix olim fuit, non modò florente Romano Imperio, verum & post eus ruinam; siquidem subegit insula Sardinia: quare Romani Pontifices ejus insula jurisdictionem Pisani concederunt. Pisani etiam Carthaginem, arque Baleares insulas in servitutem reduxerunt, Panormumque à Saracenis occupatam recuperarunt, profugosque Romanos Pontifices hospitio exceperunt. Felicior rerum fortuna hanc civitatem provexit, donec cum Friderico II. Imperatore contra ecclesiasticos inito for-

dere, captiisque ad Lomellum duobus Cardinalibus, ac quampluribus Praefulibus, quia Gregorio IX. mandante ad Concilium indicatum proficebantur, divini Numinis non feram provocavit vindictam; paulò enim post eodem in loco à Genuenibus navali prælio Pisani superatum 49. triremibus duodecim milia selectorum militum amiserunt, præteritarum victoriarum amissi decore; tandemque sub iugo Florentinorum missa in eum statum redacta est, ut penè deserta fuerit, ut refert Vghel. tom. 3, Italia sacra, fol. 393.

CAPUT LV.

Gregorius ^a nonus.

Cum voluntate, ac proposito maleficia distinguantur, excommunicationis sententiam non incurrit, qui excommunicato in his, quæ ad absolutionem, vel alias ad salutem animæ pertinent, in loquutione participat, licet etiam alia verba incidenter (ut apud eum magis proficiat) interponat. Prædicatores quoque, qui penes excommunicatos, vel alios alienarum rerum detentores in prædicationibus, & confessionibus quasi gerunt causam (vel curam) eorum, ad quos res ipsæ spectare noscuntur, eleemosynas licet possunt ab illis recipere, præsertim si alias non valeant in illo loco sustentationem habere. Si qui verò ratione officii, quod in Ecclesia obtinent, aut etiam alii clerci seniores zelo devotionis pueros, vel adolescentes in minoribus ordinibus constitutos turbantes divinum officium, & hi qui obtenuit prælationis, vel magisterii subditos, & scholares ^b correctionis causâ leviter fortè percussent, excommunicationis sententiam non incurront. Quod & de hisdicendum est, qui aliquos de c. familia sua, vel propinquos inferiorum graduum simili modo ut cohibeantur à suis insolentis, & scientia, bonisque moribus informentur, duxerint, corrigendos,

NOTÆ.

- I. ^a *Gregorius IX.*] Qui præsentem edidit constitutionem motu proprio, à nemine consulto, pro explicatione censuræ, quæ incurritur ob injectionem manuum in clericos ex canone *si quis suadet 17. quæst. 4.* de qua egi in cap. I. & legg. hoc titulo; & etiam excommunicationis minoris, quæ incurritur ob communicationem cum excommunicato, de qua egi in c. significavit, hoc tit. 2. b. *Corrections.*] Modicæ tamen, ut probavi in cap. I. hoc tit.

^c *Familiasua.*] Sed an pater possit filium ^{la} eris initiatum impunè corrigit, atque castigare absque eo, quod incidat in excommunicationem canonis, dubitatur. Et id illi licere docuerunt *Sylvester in summa verbo Excommunicatio 6. casu 8.* Bonacina de censur. disput. 2. quæst. 3. punct. 6. sect. 4. Navarrus, Filiiculus, & alij congefti à Gibalino de censur. in synop. fol. 464. Sed rectius negarunt Molina tract. 2. de iustitia, disput. 228. & tract. 3. disput. 56. Layman lib. I. summa, tract. 5. cap. 5. num. 9. Castropalao disput. 3. punct. 23. §. 3. Gibal. ubi proxime.

CAPUT LV.

Idem ^a Astoricensi Episcopo.

Si concubinæ publicæ clericorum ecclesiasticæ censuræ distinctione notentur, eosdem concubinarios non est dubium sententiâ majoris excommunicationis involvi, qui post latam sententiam communicant in eodem crimen criminosis.

NOTÆ.

- ^a *Astoricensi.*] De Ecclesia Astoricensi egi

in cap. 17. de re judicat. & textum hunc exposui supra in cap. significavit.

CAPUT LVI.

^a Idem.

DUobus collata potestas, ut à minori excommunicatione, si in ipsam inciderint, invicem se absolvant, utroque ligato vinculo excommunicationis, hujusmodi non exspirat.

D. D. Gonzal. in Decretal. Tom. V.

FFF 2

NOTÆ.

NOTÆ.

- I. ^a **I**dem.] Gregorius IX. videlicet, qui præsentem constitutionem edidit pro decisione illius casus, quando videlicet duobus concessa est facultas se ad invicem absolvendi à minori excommunicatione, utrum videlicet si ambo in eam incident, possint ad invicem se absolvere? Etas.

serit Gregorius, posse, quia cùm excommunicatus minori excommunicatione tantum prohibitus est à susceptione Sacramentorum, non verò ab eorum collatione, ut probavi *in cap. scelebrat de cleric. excommunic. cap. significavit hoc titulus*; ideo qui excommunicatione minori ligatus est, potest socium eadē censurā ligatum abolire.

CAPUT LVII.

^a Idem.¹

Permittimus Ecclesiarum ministris semel in hebdomada tempore interdicti, non pulsatis campanis, voce submissa, januis clausis excommunicatis, & interdictis exclusis, Missarum solennia celebrare causā conficiendi corpus Domini, quod decentibus in poenitentia non negatur.

NOTÆ.

- ^a **I**dem.) Gregorius IX. videlicet, Textum hunc exposui *in cap. quod in te, de paenit. & remiss.*

CAPUT LVIII.

^a Idem.

QUamvis incidens in canonem latè sententiæ propter violentam manuum injec-
tionem, juxta proprias facultates eis satisfaciat, quibus injurias irrogavit: non
tamen aliter quam per Sedem Apostolicam, vel ejus ^b Legatum absolutionis
potest beneficium obtainere: nisi imminentis mortis articulo, infirmitate ^c inimicitia,
aut inopia, ^d puerili, vel senili aetate, fragilitate, ^e sexus, seu alia corporis impoten-
tia, sive quolibet impedimento canonico retrahatur, quominus Romanum Pontifi-
cem possit adire: vel nisi juris beneficio a labore hujusmodi excusetur. Ceterum qui-
busdam prædictorum, videlicet qui temporali impedimento laborant (exceptis pueris)
sub debito juramenti (quod secundum Ecclesiæ formam præstare tenentur) consuevit
injungi, ut impedimento cessante ad Apostolicam Sedem accedant, mandatum ipsius
humiliter suscepturi.

NOTÆ.

- ^a **I**dem.] Gregorius videlicet IX. qui etiam
hanc constitutionem edidit pro explicatio-
ne canonis *Si quis suadente, juxta suorum præde-
cessorum decisiones.*

^b **L**egatum.] Alatere videlicet, juxta tradita
suprà *in cap. ad eminentiam.*
^c **I**nimicitia.] Ut probavi suprà *in cap.*
^d **Puerili.**] Luxa tradita *in cap. i. hoc tit.*
^e **Sexus.**] Consonat caput mulieres, ubi pro-
bavi, *hoc tit.*

CAPUT LIX.

^a Idem.

Siquem sub hac forma verborum: Illum excommunico; vel simili, à judice suo ex-
communicari contingat, dicendum est, eum non tantum minori, quæ à perceptione
sacramentorum; sed etiam majori excommunicatione, quæ à communione fidelium
separat, esse ligatum.

NOTÆ.

- I. ^a **I**dem.] Gregorius videlicet IX. qui hanc no-
vam edidit constitutionem; nam cùm olim
excommunicatione simpliciter prolata tantum de mi-
norí acciperetur, *cap. Engelrudam 3. quest. 4. cap.*
cum excommunicato 11. quest. 3. tamen ipse noviter
statuit, ut si simpliciter excommunicatione profer-
atur, intelligatur de majori, quæ fidelium commu-
nicione privat, & magis timerit; nam qualibet

dictio in potiori ejus significatione accipienda
est. *Glossa in l. 1. ff. de V. O.* probant, arque
explicant latè Balboa *in cap. 2. de except. à anno*
mero 98. Gibalinus de censur. disquisit. I. qua-
sitione 2. Nec tunc obstat texius *in cap. i. de except.*
lib. 5. ubi statuitur, reum excipientem advertitus
actorem de excommunicatione, exprimere debe-
re speciem ipsius excommunicationis. Igitur
quia simpliciter excommunicatione non accipi-
tur pro majori. *Cui difficultati, omisis traditis à*
Covar.